

at det senere blev taget af Grund, og at 4 à 5 andre Skibe vilde have havt samme Skæbne, naar ikke Calcutta og Sertum, som vare forud, havde varflet disses Førere om at undgaae Faren. Det er denne Meddelelse, som den ærede Rigsdagsmand angiver at hidvære fra meget respectable Huse; jeg har ligesaa megen Respekt som den ærede Rigsdagsmand for hans „respectable Huse“, men, saalænge der ikke indkommer Klage til Marineministeriet, maa jeg betragte disse Klager som uindkomne, som ikke mig vedkommende; der maa komme bestemte Klager desangaaende. Da jeg derimod dengang yttrede, at jeg havde Breve fra Læsø, hvori der stod accurat det Modsatte, lod den ærede Rigsdagsmand haant om disse Efterretninger fra Læsø, og sagde, at Læsø Beboere vare meget glade, naar der kom Brag, naar der var Fyrskibe, som vare udlagte og Mere i den Retning. Jeg veed nu ikke, hvad der berettiger den ærede Rigsdagsmand til at lade haant om de Vidnesbyrd, jeg kommer frem med, naar han vil, at jeg skal respectere dem, han fremfører, saalænge der intet Navn nævnes. Dengang havde jeg ikke den omhandlede Skrivelse fra Læsø ved Haanden, men jeg ser mig nu istand til, med den højtagnede Formands Tilsludelse, at kunne oplæse den. Den lyder saaledes:

I et Referat af Rigsdagens Forhandling har jeg seet, at der i Thinget skal være sagt, at Calcuttas og fransk Skonnerbrig Sertums Forlis er foranlediget ved Kobbergrundens Fyrskib. I den Anledning troer jeg underdanigst at burde meddele, at Forliset af Sertum (tremastet Skonnert, ikke Skonnerbrig, engelsk, ikke fransk) ikke er foranlediget ved Fyret eller ved nogen Felttagelse heraf, ligesom i det Hele, at Fyrskibet ikke hidtil har været Anledning til Forlis af andre Skibe her end Calcutta, hvorom jeg i sin Tid tillod mig at gjøre directe Indberetning.

Læsø, den 8de Decbr. 1853.

G a d (Virkedommer).

Det er den højeste Autoritet paa Den, en forhenværende Rigsdagsmand, og jeg troer, at et saadant Vidnesbyrd maa staae imod, hvad den ærede Rigsdagsmand har anført. Den ærede Rigsdagsmand har fremdeles yttret: „Det er allerede tidligere blevet omtalt, saa det skulde synes unødvendigt at gjentage det, at, naar man har en Dampbaad, som bringer Fyrskibet til Stedet, saa kan man gjøre sikker Regning paa, forsaavidt man i det Hele taget kan gjøre Regning paa menneffelige Ting, at saa vil Skibet komme tilstede og vise sit Fyr i den Nat, som man bestemmer, og det forekommer mig heller ikke, at man ganske kan kalde det en Alfarvei etc.“ men deri har den ærede Rigsdagsmand fuldkommen Ret, fordi man har en Dampbaad, er man slet ikke hjulpen. Det er netop i disse Dage hændet, at Fyrskibet paa Knoben først har tændt Fyr den 2den Marts, istedetfor den 1ste, fordi det Dampskib, som skulde tage det med, ikke kunde komme derhen; det er altsaa vist, at det Tilfælde kan indtraffe, at Fyret ikke tændes paa den bestemte Nat. Det er slet ikke sagt, at det kan undgaaes, naar man har en Dampbaad, der behøver hjerfen at komme Torden, Lynild eller andre for Menneffer uberegnelige Grunde for at forhindre det; der behøves kun den simple Grund, som kan hændes paa Søen, at Vind og Veir kunne forhindre Skibet at komme derhen. Jeg troer saaledes tilstræffeligt at have udtalt mig om hvad den ærede Rigsdagsmand har yttret. Dog skal jeg endnu tillade mig med nogle faa Ord at omtale Fyrvesenets Praxis med Hensyn paa Bekjendtgjørelser i fremmede Lande, fordi jeg ønsker at oplyse, at jeg ikke ganske er løbet med Lant, som den ærede Rigsdagsmands Vittringer kunde give Anledning til at troe. Jeg har saaledes her flere Bekjendtgjørelser fra den samme Mand, Mr. Herbert, som er bleven anført af den ærede Rigsdagsmand som en Autoritet, det er Bekjendtgjørelser fra Trinity house.